

(2002/C 147 E/023)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2519/01
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(18 september 2001)

Betreft: De strijd in Chroscicy voor behoud van onderwijs en bestuur in eigen taal voor de vanouds in Saksisch Oberlausitz levende Sorbische bevolkingsgroep

1. Is het de Commissie bekend dat in het dorp Chroscicy (Crostwitz), gelegen tussen de steden Budyšin (Bautzen), Kamjenc (Kamenz) en Wojerecy (Hoyerswerda) in het „Regierungsbezirk” Dresden van de Duitse deelstaat Saksen, 90 % van de bevolking vanouds een Slavische taal spreekt (Sorbisch, in het Duits Wendisch), maar dat daar net als eerder in het noordelijke deel van het Sorbische taalgebied rond Choëebuz (Cottbus) in de deelstaat Brandenburg het aanbod van voortgezet onderwijs in de Sorbische taal vermindert of zelfs volledig verdwijnt?
2. Is het de Commissie tevens bekend dat de in vraag 1 genoemde ontwikkeling sinds 8 augustus 2001 niet alleen leidt tot dagelijkse manifestaties met blauw-wit-rode vlaggen, het zingen van het Sorbische volkslied en het cultiveren van traditionele klederdracht, maar ook tot burgerlijke ongehoorzaamheid die leidt tot het onttrekken van leerlingen aan de officiële scholen om ze les te laten geven door gepensioneerde Sorbischtalige leerkrachten?
3. Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat in plaats van de rechten van een vanouds bestaande taalminderheid te beschermen en te continueren de afname van het aantal leerplichtige kinderen ertoe leidt dat leerlingen worden verplicht om hun opleiding voort te zetten aan Duitstalige scholen, dat schoolverzuim wordt bestraft en dat door de deelstaatregering geen rekening wordt gehouden met de eisen van het overkoepelende Sorbische politiek-culturele orgaan Domowina?
4. Wat kan de Commissie in het geval van de 60 000 Sorben bijdragen aan het vermijden van een verharding van hun verstandhouding met de in onderwijs en bestuur dominerende Duitstalige bevolkingsgroep en aan het wegnemen van voedingsbronnen voor etnische tegenstellingen binnen de lidstaten van de Europese Unie in het algemeen?

(2002/C 147 E/024)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2520/01
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(18 september 2001)

Betreft: De voorbeeldwerking van onderwijs en bestuur in de eigen volkstaal als middel om het ontstaan van botsende nationalisme te voorkomen

1. Is het de Commissie bekend dat pas nádat het Congres van Wenen in 1815 de indeling en de grenzen van de staten in Europa voor alle eeuwigheid probeerde vast te leggen, waarbij niet de door de inwoners ervaren taal- en cultuurgrenzen doorslaggevend waren maar het bevestigen van de uitkomsten van oorlogen, koninklijke huwelijken en verdragen over het hanteren van bergketens of rivieren als staatsgrens, twee derde van de huidige 48 staten in het werelddeel Europa is ontstaan, waaronder de zes huidige EU-lidstaten Griekenland, België, Italië, Duitsland, Finland en Ierland en daarnaast ook Noorwegen, Albanië, Polen, Litouwen, IJsland, Malta, Slovenië, Oekraïne, Moldavië en Tsjechië?
2. Is het de Commissie tevens bekend dat de maatschappelijke onvrede die heeft geleid tot oprichting van nieuwe staten en fusies van oude staten in de meeste gevallen werd gevoed doordat in een groot aantal gebieden niet de volkstaal maar een „vreemde” taal van vorsten, ambtenaren en militairen werd gebruikt voor bestuur en onderwijs waardoor een tweedeling ontstond tussen eersterangs en tweederangs burgers, en dat deze omstandigheid in vele gevallen nationalistische bewegingen en vervolgens soms ook gewelddadige strijd heeft opgeroepen, voorafgaand aan de inmiddels door middel van federalisering van staten en grenswijzigingen doorgevoerde bestuurlijke veranderingen?
3. Is de Commissie het met mij eens dat ongehinderd onderwijs en bestuur in de plaatselijke of regionale inheemse meerderheidstaal het beste middel is om het ontstaan van botsende nationalisme te voorkomen, dat we voor het vreedzaam en met onderling respect samenleven van Europese buurvolkereen veel kunnen leren van de in de afgelopen decennia na taalstrijd doorgevoerde veranderingen in Vlaanderen,

Fryslân (Friesland), Catalunya (Catalonië), Euskadi (Baskenland) en Südtirol (Alto Adige), en dat deze positieve voorbeelden thans actueel zijn voor onder meer de zuidrand van Slowakije, de noordrand van Servië, het midden van Roemenië en het noordwesten van Macedonië?

4. Acht de Commissie een gang van zaken zoals momenteel actueel is in Chroscicy (zie daarover mijn vragen van heden) een goed voorbeeld voor de wijze waarop toekomstige lidstaten van de Europese Unie dienen om te gaan met de rechten van regionale en plaatselijke bevolkingsmeerderheden met een minderheidstaal?

**Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Reding namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2519/01 en E-2520/01**

(6 december 2001)

Wat het door het geachte parlementslid vermelde geval betreft, beschikt de Commissie niet over informatie die erop duidt dat het Gemeenschapsrecht niet op correcte wijze wordt toegepast of dat er sprake is van een ernstige en voortdurende schending in de zin van artikel 7 (voormalig artikel 4) van het EG-Verdrag. De Commissie wijst erop dat overeenkomstig artikel 49 (voormalig artikel 126) de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de opzet van het onderwijs en de taalkundige verscheidenheid ervan. De Commissie vestigt de aandacht op de initiatieven ter bevordering van de verscheidenheid op taalgebied, met name in verband met het Europees Jaar van de talen en de bijdrage van de Gemeenschap aan de ontplooiing van de culturen van de lidstaten onder eerbiediging van hun nationale en regionale verscheidenheid krachtens artikel 151 (voormalig artikel 128) van het EG-Verdrag.

Voor meer bijzonderheden wordt het geachte parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op de schriftelijke vraag E-2538/01 van de heer Modrow⁽¹⁾ over hetzelfde onderwerp.

⁽¹⁾ Zie blz. 27.

(2002/C 147 E/025)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2535/01
van Gabriele Stauner (PPE-DE) aan de Commissie**

(11 september 2001)

Betreft: Bekendmaking van analyseresultaten betreffende vervalste boter

Tot medio 2000 zijn grote hoeveelheden boter door de Italiaanse maffia vervalst door toevoeging van dierlijke, plantaardige en synthetische vetten. In totaal zou het gaan om 100 000 ton boter, die via Belgische, Duitse, Franse en Italiaanse ondernemingen op de markt is gebracht. De boter zou hoofdzakelijk in bakkerijproducten zijn verwerkt. Toen de fraude werd ontdekt zijn in juni 2000 in België, Frankrijk en Italië ongeveer 200 ton restanten in beslag genomen. De betrokken lidstaten moesten chemische analyses uitvoeren die klaarheid zouden brengen over de eventuele gezondheidsrisico's.

In een brief van 17 augustus 2001 deelde de Duitse minister van consumentenbescherming, levensmiddelen en landbouw mij mede dat België, Frankrijk en Italië de gevraagde analyseresultaten nog niet hebben voorgelegd aan het Permanent Veterinair Comité, zodat de Duitse regering er nog geen kennis van heeft kunnen nemen en ze evenmin heeft kunnen beoordelen.

Kan de Commissie mij meedelen hoe het komt dat deze resultaten nog steeds niet zijn bekend gemaakt?

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen of overwogen om de betrokken lidstaten te dwingen de analyseresultaten bekend te maken?

Op welke analyseresultaten steunt zij zich als zij in haar Jaarverslag 2000 over de fraudebestrijding⁽¹⁾ schrijft: „In dit stadium sluiten de analyses van de in beslag genomen producten door de deskundigen elk gevaar voor de volksgezondheid uit”?

Kan de Commissie mij de namen en functies meedelen van de hierboven genoemde deskundigen en een kopie van de genoemde analyseresultaten doen toekomen?

⁽¹⁾ COM(2001) 255, blz. 25.